

Panium – Nummer ni

Fjerde linje

Jeff Pippenger

2025-04-01

Og Sydens konge skal opfyldes af vrede og drage ud og kæmpe mod ham, nemlig mod Nordens konge; og han skal opstille en stor skare, men skaren skal gives i hans hånd. Og når han har borttaget skaren, skal hans hjerte ophøjes; og han skal nedslå mange titusinder; men han skal ikke blive styrket derved. Daniel 11:11, 12.

Vers elleve og tolv identificerer Putins sejr over Ukraine og Den Europæiske Union samt eftervirkningerne og følgerne for Putin efter hans sejr i den ukrainske krig, sådan som dette fremstilles ved Ptolemæus i hans sejr ved Raphia i 217 f.Kr. og hans undergang i vers tolv. Temaet i disse vers er sydkongens opkomst og fald.

Hidtil har artiklerne identificeret de grundlæggende temaer i kapitel elevens profetiske linjer. Vers elleve kræver lidt mere tid, før vi går videre i kapitlet. Daniel 11, vers 11, svarer til Åbenbaringen 11, vers 11.

Og efter tre og en halv dag kom livsånden fra Gud ind i dem, og de stod på deres fødder; og stor frygt faldt over dem, som så dem. Åbenbaringen 11:11.

I 2023 stod de to vidner, som var blevet dræbt af dyret fra afgrunden, på deres fødder. Det Republikanske horns vidnesbyrd begyndte i 2015 med Donald Trumps bekendtgørelse af sit kandidatur til præsidentembedet, og i 2020 stjal dragen, repræsenteret ved globalisterne i verden, og globalisterne, som udgør det Demokratiske parti, i forening med globalisterne i det Republikanske parti (RINO'er), valget og indsatte Joe Biden, og således blev Donald Trump dræbt på gaden. Det protestantiske horn, repræsenteret ved tjenesten Future for America, blev dræbt ved at udbrede en fejlagtig forudsigelse, som beskrev et angreb fra islam mod Nashville. I 2023 blev både det Republikanske og det protestantiske horn oprejst igen. Vers elleve identificerer begyndelsen på den ukrainske krig fra 2014 og fremefter frem til Putins og Ruslands endelige sejr.

Vers elleve er den visuelle prøve, som kulminerer ved dommen for adventismen i almindelighed, men også for dem, der har taget imod lyset om 9/11 og den tredje vees ankomst; men først og fremmest er den for dem, som vil blive holdt ansvarlige over for profetiens lys, der gradvist blev forseglet op siden juli 2023.

Adventismens lederskab blev forbigået i 1989, sådan som dette blev forbilledligt fremstillet ved Kristi fødsel i den profetiske periode. Ved Kristi dåb begyndte Han at kalde disciplene, som var den kristne kirkes "grundvold", og således var dette et forbillede på 11. september, da Herren med islams ankomst som det tredje ve tilbageførte sit folk til Jeremias' gamle stier, som repræsenterer Adventismens grundvolde. Den 11. september begyndte dommen over de levende med Guds hus, og Adventismen forkastede lyset fra englen i Åbenbaringen atten lige så sikkert, som jøderne forkastede Jesus som Messias. De, som tog imod lyset fra englen i Åbenbaringen atten, blev derpå

prøvet ved skuffelsen den 18. juli 2020.

I juli 2023 identificerer lyset fra Daniel 11, vers 11, den ydre linje af nærværende sandhed. Dette lys om ydre profetisk opfyldelse, som findes i vers 11 i Daniel 11, blev åbnet for de opstandne jomfruer i vers 11 i Åbenbaringen kapitel 11. Åbenbaringen identificerer den indre historie, som Daniel åbner som den ydre historie.

De, som har overvejet det lys, der blev åbnet fra og med juli 2023, repræsenterer to adskilte klasser, for der har allerede været nogle, som engang vandrede sammen efter juli 2023, men som ikke længere vandrer sammen. Dommen er progressiv, og begyndende ved 9/11 fik Syvendedags Adventistkirken "tid til at omvende sig" fra sin forkastelse af de "regler for profetisk fortolkning, som blev antaget af Miller og hans medarbejdere", hvilke de gradvist har forkastet begyndende i 1863. Fra og med 9/11 og indtil 18. juli 2020 fik Syvendedags Adventistkirken sin sidste anledning til at omvende sig, og på det tidspunkt blev de, som havde deltaget i 2020 Nashville-forkyndelsen, prøvet. I juli er den sidste fase af renselsen fremstillet ved vers elleve i kapitel elleve i Daniels Bog og i Johannes' Åbenbaring.

Det er i denne prøvelsesproces, at den anden af tre prøver fuldbyrdes. Den anden prøve er en visuel prøve, som forudgås af en appetitprøve og afsluttes med den tredje prøve, der i modsætning til de to foregående prøver er en lakmusprøve. Når jomfruerne vågner ved Midnat til råbet: „Se, Brudgommen kommer,“ har den ene klasse den nødvendige olie, og den anden går fortabt. Milleritterne opfyldte netop denne erfaring, og derved åbenbarede de en forståelse af både en ydre og en indre profetisk linje.

Da de forkyndte den anden engels budskab ved at identificere de faldne protestantiske kirker som Babylons døtre, forkyndte de et budskab, som var ydre i forhold til deres erfaring. For at kunne forkynde Midnatsråbets budskab måtte de først se sig selv som de jomfruer, der havde været i en ventetid. I vers elleve i både Daniel og Åbenbaringen kapitel elleve blev de indre og ydre budskaber åbnet som nærværende sandhed siden juli 2023.

I Daniels første kapitel var den anden og synlige prøve den, at man fandt Daniel og de tre mænds ansigter skønnere og fyldigere i „udseende“ end hos dem, der spiste den babyloniske kost. I kapitel to fremstilles den synlige prøve som en profetisk prøve, der kræver, at et skjult budskab fortolkes korrekt, hvilket til sidst viser sig at være billedstatuen af rigene i Bibelens profeti. Daniels første, andet og tredje kapitel repræsenterer den første, den anden og den tredje engel i Åbenbaringen fjorten.

Den anden engel i Johannes' Åbenbaring, kapitel fjorten, henvender sig til det ydre budskab i den milleritiske historie, og kapitel to i Daniels Bog behandler ligeledes den ydre linje med billedet af de dyr, der tilhører den profetiske historie. Den synlige prøve i kapitel et var baseret på Daniel og de tre værdige mænd og er derfor den indre linje. De ydre og indre profetiske linjer, fremstillet ved parallellen mellem Daniels Bog, kapitlerne et til tre, og de tre engle i Johannes' Åbenbaring, kapitel fjorten, frembringer endnu et vidnesbyrd om den anden engels budskab som opfyldt af milleritterne.

Milleritterne forkyndte både et ydre og et indre budskab, da de opfyldte forkyndelsen af Midnatsråbet. Deres ydre budskab var den anden engel i Åbenbaringen fjorten og knyttede således Milleritternes budskab direkte til den anden engel og billedstøtten i Daniel to. Billedstøtten repræsenterer de ydre riger i Bibelens profeti fra det bogstavelige Babylon til det moderne Babylon, som når sin ende ved afslutningen af menneskets prøvetid. Milleritterne forbindes igen med Babylons ydre budskab. Daniels synsprøve var baseret på den kost, han valgte at spise, og den første engel i Åbenbaringen ti, som kom ned og satte den ene fod på jorden og den anden på havet, havde en lille bog åben, som Johannes fik befaling om at spise. Den første engel er repræsenteret ved appetitten og efterfølges af en synsprøve. Synsprøven omfatter en indre og en ydre linje af sandhed.

Vers elleve i Daniel elleve repræsenterer, parallelt med vers elleve i Åbenbaringen elleve, den todelte synlige prøve. Prøven afsluttes ved lakmusprøven, når jomfruerne åbenbarer, om de har olien eller ej. Denne åbenbaring finder sted umiddelbart før nådetidens afslutning ved søndagsloven i De Forenede Stater. Nådetidens afslutning ved søndagsloven blev forbilledliggjort ved den 22. oktober 1844. Umiddelbart før den 22. oktober 1844, den 17. august 1844, bar milleritterne budskabet som en flodbølge hen over østkysten af De Forenede Stater.

1989 er endetiden, hvor Daniels bog blev åbnet, og når Daniels bog bliver åbnet, sker der altid en forøgelse af kundskab, som frembringer to klasser af tilbedere. 1989 er det første af disse tre prøvende vejmærker, som forbilledliggjort ved den første engels ankomst i 1798. Da den første engel steg ned den 11. august 1840, forbilledliggjorde han englen i Åbenbaringen atten, der steg ned den 11/9. Den første skuffelse i milleritternes historie markerede den anden engels ankomst og forbilledliggjorde den 18. juli 2020 og begyndelsen på ventetiden. Milleritterne blev gradvist vækket til den anden engels budskab og til erkendelsen af, at de var jomfruerne i lignelsen om de ti jomfruer. De blev fuldt ud vækket ved Exeter-lejrmødet i august 1844. De hundrede og fireogfyrre tusinde blev vækket i juli 2023, da midnatsråbets budskab begyndte gradvist at blive åbnet.

Ventetiden ophørte for milleritterne i Exeter, ligesom den ophørte for Lazarus' familie, da Jesus oprejste Lazarus som den kronende handling i Kristi tjeneste, idet Lazarus blev „seglet“ på Hans tjeneste. Lazarus' opstandelse markerer afslutningen på ventetiden og beseglingen af Guds folk. Det triumfale indtog, som fulgte, var et forbillede på forkyndelsen af Midnatsråbets budskab i milleritternes historie. Temaet i vers elleve i Daniels bog, kapitel elleve, er sydkongens opkomst og fald, og det leder frem til slaget ved Panium i vers tretten til femten. Disse vers er lakmusprøven, hvor seglet sættes på panderne af de mænd og kvinder, som skal ophøjes som et banner i vers seksten.

Vers femten blev opfyldt ved slaget ved Panium, hvilket stemmer overens med Kristi besøg i Cæsarea Filippi. Der i Cæsarea Filippi ændrede Kristus Simon Barjonas navn til Peter og markerede derved beseglingen af de hundrede fireogfyrre tusind. Fra da af blev lyset over det snart forstående kors åbnet for disciplene. Da Kristus ændrede Simons navn til Peter umiddelbart før korset, stemte det overens med lakmusprøven i Exeter og Lazarus, der ledte frem til det triumferende indtog i Jerusalem. Lejrmødet i Exeter fra den 12. til den 17. august repræsenterer den endelige grundfæstelse i sandheden før rystelsen, som er søndagslovens jordskælv i kapitel

elleve i Daniel og Åbenbaringen.

”Arbejdet i Battle Creek er af samme art. Lederne på sanatoriet har blandet sig med vantro og i større eller mindre grad givet dem adgang til deres råd, men det er som at gå til værks med lukkede øjne. De mangler dømmekraft til at se, hvad der når som helst vil bryde ind over os. Der er en ånd af fortvivelse, af krig og blodsudgydelse, og den ånd vil tiltages indtil selve tidens afslutning. Så snart Guds folk bliver beseglet på deres pander—det er ikke noget segl eller mærke, som kan ses, men en grundfæstelse i sandheden, både intellektuelt og åndeligt, så de ikke kan rokkes—så snart Guds folk er beseglet og beredt til rystelsen, vil den komme. Ja, den er allerede begyndt. Guds domme hviler nu over landet for at advare os, så vi kan vide, hvad der kommer.” Manuscript Releases, bind 10, 252.

Beseglingen af de et hundrede og fireogfyrre tusind blev fremstillet ved Exeter-lejrmødet, Kristi ændring af Simons navn til Peter og opvækkelsen af Lazarus. Denne opvækkelse er et forbillede på de to vidners opstandelse i Åbenbaringen kapitel elleve. Versene ti til og med seksten fremstiller den skjulte historie i vers fyrre. Åbningen af den skjulte historie i vers fyrre begyndte inden for den historiske opfyldelse af vers elleve og krigen i Ukraine. Siden juli 2023 har denne skjulte historie været i færd med at blive åbnet af Løven af Judas stamme.

Da kandidaterne til at høre til de hundrede og fireogfyrre tusinde blev oprejst i vers elleve i Åbenbaringen kapitel elleve, begyndte den visuelle profetiske prøve, som må bestå, før nådetiden afsluttes ved søndagsloven, hvilken Søster White identificerer som billeddyrets prøve.

Herren har tydeligt vist mig, at dyrets billede vil blive dannet, før nådetiden afsluttes; for det skal være den store prøve for Guds folk, hvorved deres evige skæbne vil blive afgjort. Dit standpunkt er et sådant virvar af uoverensstemmelser, at kun få vil blive bedraget.

„I Åbenbaringen 13 fremstilles dette emne tydeligt; [Åbenbaringen 13,11–17, citeret].“

"Dette er den prøve, som Guds folk må gennemgå, før de bliver beseglet. Alle, der har bevist deres troskab mod Gud ved at holde Hans lov og ved at nægte at antage en falsk sabbat, vil stille sig under Herren Gud Jehovas banner og vil modtage den levende Guds segl. De, som opgiver sandheden af himmelsk oprindelse og antager søndagssabbatten, vil modtage dyrets mærke." Manuscript Releases, bind 15, s. 15.

Profetiens ydre linje bliver åbnet i historien om vers elleve i Daniel 11, og den indre linje bliver åbnet i Åbenbaringen kapitel 11, vers 11. Den ydre linje identificerer, hvordan dyrets billede, som repræsenterer sammensmeltningen af kirke og stat med kirken som den styrende part i forholdet, formes i løbet af de levendes dom. Den indre linje identificerer, hvordan Kristi billede, som repræsenterer en forening af guddommelighed med menneskelighed, formes under de levendes dom.

Reformationsbevægelsen i forbindelse med den tredje engel og de hundrede og fireogfyrre tusinde begyndte ved endetiden i 1989, således som det fremstilles i Daniel 11, vers 10. Den fuldkomne opfyldelse af Daniel kapitel 12 begyndte da.

Og han sagde: Gå bort, Daniel; thi ordene skal holdes skjulte og forseglede indtil endens tid. Mange skal renses og gøres hvide og prøves; men de ugudelige skal handle ugadeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Kapitel elleve, vers ti, repræsenterer begyndelsen på en „renselsesproces“, som fremstilles ved den første engel som gudsfrygt. Vers elleve og tolv repræsenterer det sted, hvor de hundrede og fireogfyrre tusinde gøres hvide. Zakarias' Bog identificerer denne erfaring.

Og han lod mig se ypperstepræsten Josva stå foran Herrens engel, og Satan stå ved hans højre hånd for at anklage ham. Og Herren sagde til Satan: Herren true dig, Satan; ja, Herren, som har udvalgt Jerusalem, true dig: er ikke denne en brand, revet ud af ilden? Men Josva var klædt i snavsede klæder og stod foran engelen. Og han tog til orde og sagde til dem, som stod foran ham: Tag de snavsede klæder af ham. Og til ham sagde han: Se, jeg har taget din misgerning fra dig, og jeg vil klæde dig i festklæder. Og jeg sagde: Lad dem sætte en ren hue på hans hoved. Så satte de den rene hue på hans hoved og klædte ham i klæder. Og Herrens engel stod der. Zakarias 3:1–5.

Dette skriftsted opfyldes i Kristi sidste gerning som Ypperstepræst og repræsenterer beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde.

„Zakarias' syn af Josva og Engelen finder en særegen kraftig anvendelse på Guds folks erfaring i de afsluttende scener af den store forsoningsdag. Restmenigheden vil da blive ført ind i stor prøvelse og nød. De, som holder Guds bud og Jesu tro, vil mærke dragens og hans hærskarers vrede. Satan regner verden som sine undersåtter; han har opnået herredømme selv over mange bekendende kristne. Men her er en lille skare, som modsætter sig hans overhøjhed. Hvis han kunne udrette dem fra jorden, ville hans triumf være fuldkommen. Ligesom han påvirkede de hedenske nationer til at ødelægge Israel, sådan vil han i den nærmeste fremtid ophidse jordens ugudelige magter til at ødelægge Guds folk. Mennesker vil blive pålagt at yde lydighed mod menneskelige påbud i overtrædelse af den guddommelige lov.“ Profeter og Konger, 587.

»Den store forsoningsdags afsluttende scener« er først beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde, som derefter efterfølges af beseglingen af Guds øvrige børn, der for tiden befinder sig i Babylon.

Idet Guds folk ydmyger deres sjæle for Hans åsyn og bønfaller om hjertets renhed, gives befalingen: „Tag de snavsede klæder af,“ og de opmuntrende ord lyder: „Se, jeg har taget din misgerning bort fra dig, og jeg vil klæde dig i højtidsklæder.“ Zakarias 3,4. Kristi retfærdigheds pletfri klædning lægges på Guds prøvede, fristede, trofaste børn. Den foragtede rest ikklædes herlige klæder, aldrig mere til at besmittes af verdens fordærvelse. Deres navne bevares i Livets Bog hos Lammet, indskrevet blandt de trofaste fra alle tidsaldre. De har modstået bedragerens list; de er ikke blevet vendt bort fra deres troskab ved dragens brøl. Nu er de for evigt sikret mod fristerens anslag. Deres synder overføres til syndens ophavsmand. En „ren hovedprydelse“ sættes på deres hoveder.

„Mens Satan har fremsat sine anklager, har hellige engle, usete, vandret frem og tilbage og sat den levende Guds segl på de trofaste. Det er disse, som står på Zions bjerg med Lammet og har Faderens navn skrevet på deres pander. De synger den nye sang foran tronen, den sang, som ingen kan lære uden de hundrede og fireogfyrre tusinde, som er købt fra jorden. ‘Det er disse, som følger Lammet, hvorhen det går. Disse er købt blandt mennesker som en førstegrøde for Gud og Lammet. Og i deres mund blev der ikke fundet svig; for de er uden fejl for Guds trone.’ Åbenbaringen 14:4, 5.

„Nu er den fuldstændige opfyldelse af Engelenes ord nået: ‘Hør nu, Josva, du ypperstepræst, du og dine fæller, som sidder foran dig; thi de er mænd, som vækker forundring; for se, jeg vil lade Min Tjener, Grenen, komme frem.’ Zakarias 3:8. Kristus åbenbares som sit folks Forløser og Befrier. Nu er de tilbageblevne i sandhed ‘mænd, som vækker forundring’, idet tårerne og ydmygelsen under deres pilgrimsvandring viger for glæde og ære i Guds og Lammets nærhed. ‘På den dag skal Herrens gren være skøn og herlig, og jordens frugt skal være ypperlig og dejlig for dem af Israel, som er undsluppet. Og det skal ske, at den, som er ladet tilbage i Zion, og den, som er blevet tilbage i Jerusalem, skal kaldes hellig, enhver som er indskrevet blandt de levende i Jerusalem.’ Esajas 4:2, 3.“ Prophets and Kings, 591, 592.

Beseglingen er det andet trin i Daniels „renset, gjort hvide og prøvet“. Vers elleve og tolv identificerer Ruslands endelige opstigen og fald, den profetiske sydens konge, som går forud for slaget ved Panium i vers tretten til femten. Når de hundrede og fireogfyrre tusind får deres snavsede klæder fjernet af Kristus i slutsenerne af den store forsoningsdag, modtager de en „ren hovedbind“, hvilket er Daniels ophøjelse til den tredje hersker, sammen med den skarlagensrøde kappe og guldkæden. Det er også Josefs gave af guldkæden, hans ophøjelse til den anden hersker og gaven af kongens ring. „Ringene“ repræsenterer det kongelige segl, som en hersker brugte til at præge sine love med det kongelige segl.

Darius brugte sit signet til at forsegle gruben, hvor Daniel blev anbragt blandt løverne.

Da befalede kongen, og de hentede Daniel og kastede ham i løvekulen. Kongen tog til orde og sagde til Daniel: Din Gud, som du stadig dyrker, han vil udfri dig. Og en sten blev bragt og lagt over kulens munding; og kongen beseglede den med sit eget segl og med sine stormænds segl, for at intet i sagen om Daniel skulle blive forandret. Daniel 6:16, 17.

Det hebraiske ord, der oversættes med „segtring“, er H5824 i Strong's, og det er afledt af et rodord svarende til H5823; med betydningen en segtring (som indgraveret). Josva foran englen, Daniel i løvekulen, Josef foran Faraos repræsenterer beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde, hvilket er den anden prøve i Daniel tolv, hvor de, som er blevet rensede, dernæst „gøres hvide“, forud for at de „prøves“. Disse linjer repræsenteres også ved „Zerubbabel“, „Sjealtiels søn“.

På den dag, siger Hærskarers Herre, vil jeg tage dig, Zerubbabel, min tjener, Shealtiels søn, siger Herren, og gøre dig som en segtring; thi jeg har udvalgt dig, siger Hærskarers Herre. Haggaj 2,23.

Zerubbabel betyder Babylons afkom, og hans far var Shealtiel, som betyder »bedt af Gud«. Zerubbabel repræsenterer den anden engels budskab, som kalder Babylons afkom ind i Guds hjord

i de sidste dage. Elementet »bøn« er forbundet med de hundrede og fireogfyrre tusinde, som kalder Babylons sidste afkom ud, for den vækkelse finder kun sted ved bøn.

“En vækkelse af sand guds frygt iblandt os er det største og mest påtrængende af alle vore behov. At søge dette bør være vort første værk. Der må ydes alvorlig bestræbelse for at opnå Herrens velsignelse, ikke fordi Gud ikke er villig til at skænke os sin velsignelse, men fordi vi er uforberedte til at modtage den. Vor himmelske Fader er mere villig til at give sin Helligånd til dem, der beder Ham, end jordiske forældre er til at give gode gaver til deres børn. Men det er vort arbejde, ved bekendelse, ydmygelse, omvendelse og inderlig bøn, at opfylde de betingelser, hvorpå Gud har lovet at skænke os sin velsignelse. En vækkelse kan kun forventes som svar på bøn. Så længe folket er så blottet for Guds Helligånd, kan de ikke værdsætte forkyndelsen af Ordet; men når Åndens kraft rører deres hjerter, da vil de taler, der holdes, ikke være uden virkning. Ledet af Guds Ords lærdomme, med åbenbarelsen af hans Ånd, under udøvelse af sund dømmekraft, vil de, som deltager i vore møder, vinde en dyrebar erfaring, og når de vender hjem, vil de være beredte til at udøve en sund og gavnlig indflydelse.”

De gamle fanebærere vidste, hvad det vil sige at kæmpe med Gud i bøn og at glæde sig over udgydelsen af Hans Ånd. Men disse er ved at forsvinde fra handlingens skueplads; og hvem træder frem for at udfylde deres pladser? Hvordan står det til med den opvoksende slægt? Er de omvendt til Gud? Er vi vågne over for det værk, som foregår i den himmelske helligdom, eller venter vi på, at en eller anden tvingende kraft skal komme over menigheden, før vi vil vågne op? Håber vi at se hele menigheden vækket til live? Den tid vil aldrig komme.

"Der er personer i menigheden, som ikke er omvendte, og som ikke vil forene sig i alvorlig, indtrængende bøn. Vi må gå ind i arbejdet hver for sig. Vi må bede mere og tale mindre. Uretfærdigheden tiltager, og folket må undervises i ikke at være tilfreds med en gudsfrygtigheds ydre skikkelse uden ånd og kraft. Hvis vi er optaget af at ransage vore egne hjerter, aflægge vore synder og rette vore onde tilbøjeligheder, vil vore sjæle ikke ophøjes til tomhed; vi vil nære mistillid til os selv og have en vedvarende bevidsthed om, at vor tilstrækkelighed er af Gud." Selected Messages, bog 1, 121, 122.

Bønnens vejmærke fremstilles i Daniel, idet der beskrives en bøn om at forstå det ydre budskab i kapitel to, og også en bøn om at opfylde det indre budskab, som fremstilles i kapitel ni. Zerubbabel og hans fader Shealtiel repræsenterer beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde ved den anden prøve, som er den synlige prøve ved dyrets billede, hvilken også er den indre prøve, som fremstilles i Åbenbaringen kapitel elleve, vers elleve, og også den ydre prøve, som fremstilles i Daniel kapitel elleve, vers elleve.

Vi vil fortsætte med at behandle vers elleve i den næste artikel.